

Griffienummer :
Repertoriumnummer : 1354
Vonnisdatum : 01.12.2009

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

, wonende te , ruitenwasser, geboren Belg.

Verdacht van: te

I. als eigenaar en als gebruiker, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd zijnde

, eigendom van :
, ruitenwasser, geboren
, wonende te

op niet nader te bepalen data

a) Tussen 31/08/2003 en 01/01/2004.

Een omheining geplaatst te hebben in Bekaertdraad van 296 meter lopende lengte in natuurgebied.

b) Tussen 31/12/2003 en 01/01/2005.

- Een houten stal gebouwd te hebben van 3 meter lengte, 3 meter breedte en 2,60 meter hoogte in agrarisch gebied.
- Een tweede houten stal gebouwd te hebben van 3 meter lengte, 3 meter breedte en 2,60 meter hoogte in natuurgebied.

II. te hebben in stand gehouden in natuurgebied

a) Vanaf 01/01/2004 tot heden

Een omheining in Bekaertdraad van 296 meter lopende lengte geplaatst in natuurgebied.

b) Vanaf 01/01/2005.

- Een houten stal van 3 meter lengte, 3 meter breedte en 2,60 meter hoogte gebouwd in natuurgebied.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 31.01.2008,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 77,73 euro. De Bewaarder (get.)

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;

- Mr. loco Mr. , advocaat te
vertegenwoordigt de beklaagde, die ter zitting niet verscheen.

*** **

1.

Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te
afdeling, kadastraal gekend onder

Deze percelen liggen binnen de grenzen van een agrarisch gebied en natuurgebied
gewestplan , ggk. bij K.B. van 3 april 1979 en deels binnen de grenzen
van een goedgekeurd B.P.A.

2.

Beklaagde wordt ervan verdacht zonder voorafgaande stedenbouwkundige
vergunning bepaalde constructies te hebben opgericht, m.n.
a) tussen 31 augustus 2003 en 1 januari 2004 een omheining in Bekaertdraad te
hebben opgericht,

b) tussen 31 december 2003 en 1 januari 2005, twee stallen in hout, waarvan één in agrarisch gebied en één in natuurgebied.

Beklaagde wordt tevens ervan verdacht bepaalde constructies in natuurgebied te hebben in stand gehouden, m.n.,

a) een omheining,

b) een houten stal.

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 15 december 2003 werd de aanvraag tot afsluiting van de weide met een draad, geweigerd.

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 16 januari 2005 werd vergunning geweigerd voor de uitbreiding van de bestaande stal.

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 11 mei 2006 werd het ingestelde beroep ingewilligd onder voorwaarde dat de bestaande stal gesloopt wordt voorafgaand aan het optrekken van het nieuwe schuilhok.

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 10 april 2008 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd op voorwaarde van de bestaande onvergunde paardenbox.

3.

Op 1 september 2009 is de Vlaamse codex ruimtelijke ordening van 18 maart 2009 in werking getreden.

De oprichting van wederrechtelijke constructies en de instandhouding van dergelijke constructies in ruimtelijke kwetsbare gebieden blijft strafbaar.

Voor wat betreft de oprichting van de houten stal in agrarisch gebied, is de strafvordering niet verjaard.

Op 10 oktober 2009 werd door de politie vastgesteld dat de wederrechtelijk opgerichte gebouwen en omheining in Bekaertdraad nog niet werd afgebroken en/of verwijderd; beklaagde verklaarde deze constructies te willen behouden.

De misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding zijn bijgevolg bewezen door het opsporingsonderzoek en het onderzoek ter zitting.

Deze misdrijven werden door beklaagde gepleegd met hetzelfde misdadig opzet, zodat bij toepassing van art. 65, eerste lid, van het strafwetboek, slechts een enkele straf dient te worden uitgesproken.

De argumentatie van beklaagde is terzake niet dienend.

4.

Wegens de ernst en de aard van deze misdrijven en rekening houdende met het gedrag van beklaagde, die ondanks de voorwaarde vervat in de stedenbouwkundige vergunningen niet tot afbraak is overgegaan, dient de hierna volgende bestraffing te worden opgelegd.

5.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 12 mei 2005.

De herstellvordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 voorafgaande titel Sv.) ingesteld.

De herstellvordering is gegrond nu blijkt dat de wederrechtelijk opgerichte constructies en materialen de goede ruimtelijke ordening en het natuurlijk milieu ter plaatse niet alleen verstoren maar tevens een bedreiging vormen voor het natuurlijk milieu.

De argumentatie van beklaagde met betrekking tot de herstellvordering is terzake evenmin dienend, zowel voor wat betreft het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid als voor wat betreft de op te leggen herstelmaatregel.

Op het ogenblik van het indienen van de herstellvordering was immers het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, niet goedgekeurd. Beklaagde gaat immers voorbij aan de vaststelling dat de thans voorliggende stedenbouwkundige vergunningen werden verleend op voorwaarde dat de bestaande illegale stallen zouden worden afgebroken; aan deze voorwaarde is tot op heden niet voldaan, zodat hij ten onrechte voorhoudt dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en de huidige toestand in aanmerking komt voor het opleggen van een meerwaarde.

De dwangsom is redelijk en houdt rekening met de houding van beklaagde, die zich niet wenst te confirmeren met de wetgeving terzake.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende OP TEGENSPRAAK;

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten tot een geldboete van 300,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.650,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschieden door de openbare partij, begroot op de som van 125,96 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

*** *** ***

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de verwijdering van de Bekaertdraad en de afbraak van de houten stallen, waarvan een gelegen is in het agrarisch gebied en de andere in natuurgebied en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan – verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen- verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
01 december 2009, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
, Substituut Procureur des Konings,
, Griffier.